

Het Witte Lotusblad

Belgische Theosofische Vereniging vzw
Loge Witte Lotus

BELGIE/BELGIQUE

P.B./P.P.

2000 ANTWERPEN
GROENPLAATS

BC 30217

Jaargang 10—nummer 3

Maart 2015

Colofon:

Maandblad

Erkenningnummer

P708093

Versijnt niet in juli en augustus.

De Belgische Theosofische Vereniging vzw
zetelt in 1000 Brussel, Geuzenplaats 8.

Verantwoordelijke uitgever :

Sabine Van Osta

p/a Milisstraat 22 - 2018 Antwerpen

Alle activiteiten van de BTV-loges te
Antwerpen gaan door in de Milisstraat 22,
2018 Antwerpen, tenzij anders vermeld.

Voor de inhoud van de artikels zijn enkel
de auteurs verantwoordelijk. Het WLB
vormt geen uitdrukking van enig
standpunt van de BTV en haar afdelingen.

Loge Witte Lotus is nu ook te vinden op
Facebook en Twitter (<http://twitter.com/LogeWitteLotus>)

In dit nummer:

<i>De drie doelstellingen</i>	1
<i>BTV-loges te Antwerpen</i>	
<i>Verborgene wijsheid van het sprookje</i>	2
<i>De Japanse steenhouwer</i>	3
<i>Armand Maclot</i>	5
<i>Programma Loge Witte Lotus</i>	7
<i>Kalender maart 2015</i>	8
<i>Vrijheid van denken</i>	
<i>Belgische Theosofische Vereniging</i>	

De drie doelstellingen

De Theosofische Vereniging kent de volgende doeleinden:

1. Het vormen van een kern van de universele broederschap der mensheid, zonder onderscheid van ras, geloof, geslacht, kaste of huidskleur.
2. Het aanmoedigen van de vergelijkende studie van godsdienst, wijsbegeerte en wetenschap.
3. Het onderzoeken van de onverklaarde wetten van de natuur en van de vermogens die in de mens latent aanwezig zijn.

De Theosofische Vereniging streeft voor haar leden een volledige vrijheid van denken na. Instemming met bovenstaande drie doeleinden is de enige voorwaarde voor lidmaatschap.

De Belgische Theosofische Vereniging vzw Loges in Antwerpen

Loge Antwerpen

Bijeenkomsten - secretariaat:
Milisstraat 22, 2018 Antwerpen

Voor alle informatie kan u terecht:

Telefoon: (03) 827 43 62 of (03) 272 58 53

E-mail : eddy.doms@pandora.be

Loge Witte Lotus

Bijeenkomsten: Milisstraat 22, 2018 Antwerpen
Secretariaat: Molenkouter 13 Bis, 2890 Sint-Amands
Telefoon: (0476) 879 968 of (0486) 631 997

Website: <http://www.logewittelotus.be>

E-mail: info@logewittelotus.be

IBAN BE 92 7360 0139 2723 - BIC KREDBEBB
tnv Vandekerckhove & Van Osta & Opgenhaffen

Zondaglesing 1 maart 2015 - Katrinahof, Fromentinstraat 1 te 2050 Antwerpen-Linkeroever

Verborgen wijsheid van het sprookje

Wim Leys

Allen zijn wij wel vertrouwd met sprookjes. Maar wij beseffen meestal niet dat deze oude verhalen die tegenwoordig voor kinderlectuur doorgaan, uit de mysteriën van de oudheid komen. Verrassend diepzinnig worden ze, en leerzaam, wanneer je ze tegen het licht van de theosofische kennis houdt. Roodkapje, Sneeuwwitje, Assepoester en al die andere sprookjesfiguren geven antwoorden op spirituele levensvragen, die wij nog kennen uit onze kinderjaren, en die ons wellicht onbewust in latere jaren geholpen hebben.

Tussen 'Er was eens heel lang geleden...' en 'ze leefden nog lang en gelukkig' bevindt zich een verhaal vol vreemde, fascinerende gebeurtenissen. Gebeurtenissen die schijnbaar niets te maken hebben met onze dagdagelijkse werkelijkheid. De tijdaanduiding in sprookjes lijkt opzettelijk zeer vaag, want wanneer je het verhaal in een ver verleden plaatst, is het niet meer te controleren. De toehoorder gelooft dan eerder de fantasievolle vertelling.

Sprookjes worden dan ook gezien als verhalen waarin geen waarheid schuilt en die geen ander doel hebben dan mensen te vermaken. Maar wellicht duidt die vage tijdaanduiding er veeleer op, dat we hier met een duurzame waarheid te maken hebben die geldig is in elke tijd.

In de literatuurwetenschap worden sprookjes gedefinieerd als verhalen, zonder werkelijkheidszin. Dit in tegenstelling tot andere verhaalgenres, waar men een historische kern in herkent of die een religieus doel hebben. Sprookjes hebben dat niet.

Indien dat zo is, dan is het toch zeer opmerkelijk dat sprookjes zo lang bekend blijven. Hoe kan het dat deze vertellingen op miljoenen mensen uit verschillende culturen, verspreid over vele landen en al gedurende tientallen generaties lang een zo diepgaande indruk maken?

Het is fascinerend vast te stellen dat kinderen – hun hele leven lang - zich elke detail van een sprookje kunnen

blijven herinneren.

Zijn er de dag van vandaag kinderen - en trouwens ook volwassenen - die sprookjes gedateerd vinden?

De ervaring leert dat kinderen steeds opnieuw het sprookje willen horen, ook al kennen ze het al tot in de kleinste details en dat ze nooit moe worden om te luisteren naar hoe Sneeuwwitje bij de dwergen verbleef of hoe de wolf de geitjes opslokte.

www.ludicworks.com

Storytimeforme.com

Kids.flevoland.to

Wanneer sprookjes de eeuwen hebben getrotseerd, generatie op generatie hebben geboeid, dan moet er meer zitten in deze schijnbaar op willekeurige fantasie gebaseerde vertelsels.

Volgens de Theosofie zijn er gedurende de geschiedenis van de mensheid, veel hoogstaande beschavingen geweest. In die beschavingen hadden mensen, die qua wijsheid en begrip

op een veel hoger niveau stonden dan hun medemensen, zich georganiseerd. Die organisaties werden Mysteriescholen genoemd. Deze wijzen stelden zich tot doel de grote massa te leiden en te beschermen.

Maar die grote massa kon niet direct de kennis verschaft worden, die nodig is voor het afleggen van het glibberige pad naar zelfontplooiing en relatieve volmaaktheid. De mensen waren te onontwikkeld om rechtstreeks onderwezen te kunnen worden. Ze hadden nog zoveel bewustzijn braak liggen, dat we kunnen spreken over een kindmensheid. En wil je een kind of kleuter iets uitleggen over bijvoorbeeld de relativiteitstheorie, dan moet je dat doen door middel van situaties die in de beleevingswereld van het kind of de kleuter passen. Je vertelt er als het ware een verhaaltje omheen.

Zo werd vanuit aloude tijden de massa onderwezen op een manier die misbruik van de kennis, maar evenzeer misinterpretaties tot een minimum zou beperken. Bovendien werd door de suggestieve verhalen de intuïtie van de mens geprikkeld.

In de oudheid begrepen mensen dat de mythen en legenden, de sagen en fabels de voertuigen waren van hogere waarheden.

Zo bestonden in het oude Griekenland de zogenaamde Kleine Mysteriën uit suggestief drama; op figuurlijke wijze werd de waarheid meegedeeld. Want, om de woorden van Jezus de Nazarener te parafraseren, de mensen zijn ziende blind en horende doof. Ze behoeven gelijkenissen, figuurlijke taal.

De volksverhalen, leringen gegoten in een geschiedenis, werden vanuit de Mysteriescholen aan de mensheid geschonken. Want omdat de wijzen het doel hadden de mensheid te stimuleren edel te leven, vloeyde onder de mantel van symboliek en beeldspraak een stroom van kennis voort, bestemd voor de massa.

Het is die kennis die uiteindelijk de ba-

Vervolg van pagina 2

Verborgen wijsheid van het sprookje

Wim Leys

sis vormde voor de mythologieën en andere ‘fantastische’ volksverhalen.

Onze westerse sprookjes hebben, net

Users.telenet.be

als zovele andere overal op de wereld, een lange weg afgelegd. Zo lang zelfs, dat hun oorsprong niet meer af te leiden is. Het is alsof alle tekenen van hun reis, net als de broodkruimels in *Hans en*

Grietje, verdwenen zijn.

Er bestaat geen twijfel dat de volksfantasie het een en ander veranderd heeft, zodat de originele betekenis wellicht moeilijk te achterhalen is.

Toch zullen mensen met een open gemoed er waarheden in vinden. Vandaar dat kinderen, die nog niet misvormd zijn door theorieën en zogenaamde wetenschappelijke feiten, zoveel profijt kunnen hebben van een sprookje. Met hun van nature onderzoekende geest proberen ze het onmiddellijk de kern ervan te ontdekken.

Wie onbevooroordeeld Sprookjes uit verschillende culturen leest, ontdekt de eenheid van thematiek en de uni-

verse symbolen. Het is deze wijze van overdracht die bij sommigen, overheerst door puur verstandelijk denken, de idee heeft doen ontstaan dat deze vertellingen pure fantasie zijn. Waarheden hoeven echter niet altijd in een logische vorm te worden meegedeeld. Vragen kunnen op velerlei manieren beantwoord worden. Op de vraag: ‘waar komt het leven vandaan?’ kan men antwoorden met een technisch betoog of, men kan ook een geschiedenis vertellen.

Wie meer wil weten over dit onderwerp nodigen van harte uit op de lezing die zal doorgaan op zondag 1 maart 2015 om 11 uur, in het OC Katrinahof, Fromentinstraat 1 te 2050 Antwerpen-Linkeroever.

De Japanse steenhouwer

Christian Vandekerckhove

Onlangs las ik een stukje van mijn vriendin *Linda Dhaene*, waarin ze mijmert over een oude dame en haarzelf, in stilte ergens verlangend om met elkaar van positie te willen ruilen, of toch niet?

“Een oude dat is ze, en ze gaat nog nauwelijks ergens naartoe, ze zit achter haar gordijntje, en heeft alles gezien.

Wanneer ik aan en af rijd, steeds onderweg om weer een andere hoedanigheid te vervullen, dan kijk ik altijd naar boven. Haar kerstversiering brandt nu en ik ben een beetje jaloers op de huiselijkheid die in mijn leven nauwelijks aan bod komt. Soms zou ik dan willen dat ik in de hoedanigheid van oud vrouwtje ben, heerlijk, zo nergens naartoe, denk ik dan.

Maar dan steekt ze haar hand op en zie ik in haar aarzelend gebaar, dat ze maar al te graag met mij zou willen ruilen. Ik recht mijn rug en trotseer de storm en ben weer een beetje verzoend met mijn heerlijk uithuizig bestaan.

Een oude dame word ik wel, ... als ik geluk heb.”

Bij het lezen van het tekstje van Linda, flitsten dadelijk een aantal associaties door mijn hoofd.

We kennen natuurlijk het gezegde dat *het gras altijd groener is aan de overkant*. Deze spreuk bestaat in veel varianten, zoals: *Bij de burens is het gras altijd groener*, of nog: *het gras is altijd groener aan de andere kant van de heuvel, of de andere kant van de schutting*, enz. Er wordt ook wel eens gezegd dat *het brood beter smaakt op familiebezoek dan thuis*, enz.

Toon Hermans formuleert het zo mooi in zijn versje over *De Miljonair*:

***De Miljonair staat op 't balkon
De tuinman maait het gras
En ergens denkt de miljonair:
“Ik wou dat ik de tuinman was”.***

Dit doet ons dan weer onvrijwillig denken aan *Max Havelaar* van *Multatuli*.

Velen associëren *Multatuli* met het schrijvende verhaal van *‘Saïdjah en*

Buitenbeeldinbeeld.nl

Adinda’, dat echter slechts een klein stukje is van het verhaal van *Max Havelaar*, dat op haar beurt slechts een fragment is uit het verzameld werk van de

Vervolg op pagina 4

Vervolg van pagina 3

De Japanse steenhouwer

Christian Vandekerkhove

meesterstukjes.50plusser.nl 170 x 128

schrijver. Hier grijpen we naar een ander fragment uit Max Havelaar: het sprookje van de Japanse steenhouwer.

Multatuli (Eduard Douwes Dekker) (1820-1887) begint aldus:

“In het Tijdschrift van Nederlandsch Indië had ik kort tevoren een verhaal gelezen van Jeronimus: de Japanse Steenhouwer...”

De Japanse steenhouwer

Er was een man die stenen hieuw uit de rots.

Zijn arbeid was zeer zwaar, en hij arbeidde veel, doch zijn loon was gering, en tevreden was hij niet.

En hij riep: och, dat ik rijk ware, om te rusten op een bale-bale (rustbank van bamboe) met klamboe (muskietennet) van rode zijde.

En er kwam een engel uit de hemel, die zeide: u zij gelijk gij gezegd hebt. En hij wàs rijk. En hij rustte op een bale-bale, en de klamboe was van rode zijde.

En de koning des lands toog voorbij, met ruiters voor zijn wagen. En ook

achter zijn wagen waren ruiters, en men hield de gouden pajong (parasol) boven het hoofd van de koning.

En toen de rijke man dit zag, verdroot het hem dat er geen gouden pajong werd gehouden boven zijn hoofd. En tevreden was hij niet.

Hij zuchtte, en riep, ik wenste koning te zijn.

En er kwam een engel uit de hemel, die zeide: u zij gelijk gij gezegd hebt. En hij wàs koning. En voor zijn wagen reden vele ruiters, en ook waren er ruiters achter zijn wagen, en boven zijn hoofd hield men de gouden pajong.

En de zon scheen met hete stralen, en verbrandde het aardrijk, zodat de grasscheut dor werd.

En de koning klaagde dat de zon hem schroeide in het gelaat, en macht had boven hem. En tevreden was hij niet.

Hij zuchtte, en riep: ik wenste de zon te zijn.

En er kwam een engel uit de hemel, die zeide: u zij gelijk gij gezegd hebt. En hij wàs de zon. En hij zond zijn stralen naar boven, en naar beneden, naar de rechterzijde en de linkerzijde, en alom.

En hij verschroeide de grasscheut op het aardrijk, en het gelaat der vorsten die op de aarde waren.

En een wolk stelde zich tussen de aarde en hem, en de stralen van de zon stuitten daarop terug.

En hij werd toornig dat zijner macht weerstaan werd, en hij klaagde dat die wolk machtig was boven hem. En tevreden was hij niet.

Hij wilde de wolk zijn, die zo machtig was.

En er kwam een engel uit de hemel, die zeide: u zij gelijk gij gezegd hebt. En hij werd een wolk, en plaatste zich tussen de zon en de aarde, en ving de stralen op, zodat

het gras groen werd.

En de wolk regende de grote druppelen op het aardrijk, en deed de rivieren zwellen, en banjirs (plots opkomend hoogwater) voerden de kudden weg.

En hij verwoestte door veel waters het veld.

En hij viel neer op een rots, die niet week. En hij klaterde in grote stromen, maar de rots week niet.

En hij werd toornig omdat de rots niet wijken wilde, en omdat de sterkte van zijn stromen ijdel was. En tevreden was hij niet.

Hij riep: aan die rots is macht gegeven boven mij. Ik wenste die rots te zijn.

En er kwam een engel uit de hemel, die zeide: u zij gelijk gij gezegd hebt. En hij wèrd rots, en bewoog niet als de zon scheen, en niet als het regende.

En daar kwam een man met een houweel, en met puntige bijtel, en met zware hamer, die stenen hieuw uit de rots.

En de rots zeide: wat is dit, dat die man macht heeft boven mij, en stenen houwt uit mijn schoot? En tevreden was hij niet.

Hij riep: ik ben zwakker dan deze... ik wenste die man te zijn.

En er kwam een engel uit de hemel, die zeide: u zij gelijk gij gezegd hebt. En hij was een steenhouwer, en hij arbeidde zwaar voor weinig loons, en hij was tevreden.”

Deze laatste bijzin “en hij was tevreden” stond er in het artikel van Jeronimus niet bij. Door dit er aan toe te voegen, maakt Multatuli van dit verhaaltje een parabel over karma en dharma. Jeronimus, die dus door Multatuli als auteur van het sprookje wordt opgegeven, is een schrijversnaam van de dominee Wolter Robert, baron van Hoëvel (1812-1879). Hij was een van de oprichters van dit *Tijdschrift voor Neêrlandsch Indië*. Ook hij was het, die als lid van

Vervolg van pagina 4

De Japanse steenhouwer

Christian Vandekerckhove

het parlement, daar Max Havelaar ter sprake bracht.

Moraal van dit sprookje

Vaak hoor je mensen zeggen: “Als ik God was, zou ik het veel beter gedaan hebben”.

We wensen alles, behalve wat ons ware Pad is, met de hindernissen die voor ons “naar maat” gemaakt zijn.

Mocht onze wens in vervulling gaan om een ander Pad te krijgen, dan blijven we nog steeds veranderingen wensen tot we terug op ons ware Dharma zitten. We staren ons vaak blind op macht en invloed, maar hoe relatief zijn deze? De

schamele vlo kan een mens pijnlijke beten bezorgen en één kleine mug slaagt er in om je de hele nacht wakker te houden. Wie is overigens het machtigst, de schaar, de steen of het vel papier? De schaar snijdt het papier, het papier omwikkelt de steen en de steen maakt de schaar bot. Nee, de vraag is niet wie het machtigste is, maar wie op zijn juiste plaats zit en die juiste plaats is nu net wat we ons dharma noemen. Wijken we te ver af van ons dharma, dan zal karma wel dadelijk ingrijpen om ons terug op het juiste “pad” te helpen.

Denk hierbij ook aan het verhaal van Iwan Osokin van P.D. Ouspensky. Osokin verkreeg de uitzonderlijke gunst om zijn leven opnieuw te mogen beginnen, maar hij maakte opnieuw dezelfde fouten.

Nog een waarschuwing uit de Talmud: “God straft de mens door zijn gebeden in te willigen!”

Nee, we kunnen de wetten van Karma en Dharma echt niet verbeteren!

Een stukje geschiedenis: Armand Maclot

Lieve Opgenhaffen

Tijdens de Tweede Wereldoorlog werden door de bezetter heel wat archieven van o.a. verenigingen in beslag genomen. Dit was ook het geval bij de Belgische Theosofische Vereniging. Deze archieven zijn hierdoor voor altijd verloren en het is dan ook heel fijn wanneer een stukje geschiedenis van de Vereniging opduikt of wanneer ergens een artikel geschreven wordt over het leven en werk van een lid van de Vereniging.

Zo verscheen in het tweemaandelijks tijdschrift van de VZW Heemkring Heidebloemke uit Genk (jaargang 73, nr. 6 – 2014) een artikel met als titel:

“De culturele erfenis van meester Armand Maclot”.

Armand Maclot is voor een aantal leden van de Vereniging zeker geen onbekende.

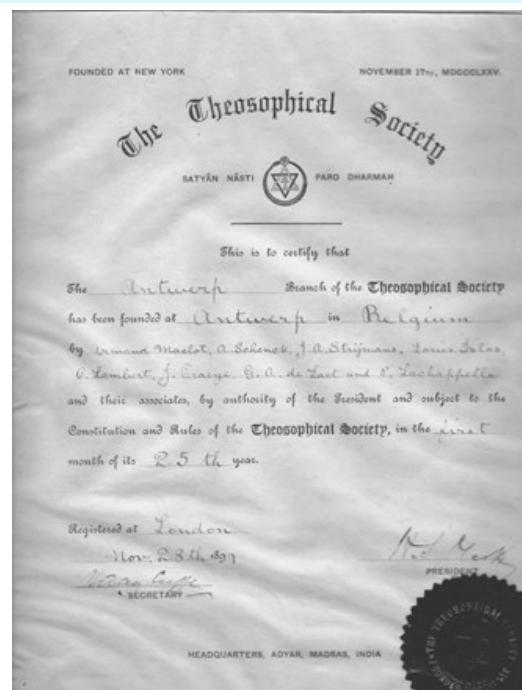
Ex archivio Loge Antwerpen

de. Hij werd geboren in Antwerpen op 14 maart 1877 en vanaf 1898 was hij ingeschreven als student aan het Nationaal Hoger Instituut voor Schone Kunsten in Antwerpen. Op heel korte tijd ondernam hij, samen met zijn vader, vele buitenlandse reizen, vooral studiereizen naar gerenommeerde Europese kunstmusea.

Armand Maclot was schilder, etser en theosoof. We vinden zijn naam als een van de stichtende leden op het charter van de “Antwerp Branch” (huidige Loge Antwerpen), uitgegeven in Londen op 23 november 1899.

Dit charter vermeldt nog twee andere kunstenaars, nl. J.A. Strijmans (1866-1959), een beeldhouwer die o.a. in 1922 het oorlogsmonument van de Eerste Wereldoorlog in Bocholt ontwierp en Aloïs De Laet (1866-1949) een autodidact kunstschilder en de compagnon van Armand Maclot in diens Antwerpse periode.

Armand Maclot was een leerling van Joseph Coosemans (1828-1904), die sinds 1886 professor was van de landschapsklas aan het Nationaal Hoger

Charter Antwerp Branch (Loge Antwerpen)
Belgische Theosofische Vereniging vzw

Instituut voor Schone Kunsten in Antwerpen. Zijn studenten stuurde hij allemaal naar Tervuren en Genk. Volgens het bevolkingsregister van Tervuren stond Armand Maclot er ingeschreven van 1904 tot 1910. Samen met zijn twee vrienden – de derdejaarsstudenten

Vervolg op pagina 6

Vervolg van pagina 5

Een stukje geschiedenis: Armand Maclot

Lieve Opgenhaffen

uit de klas van Joseph Coosemans: Alfons de Clercq (1868-1945) en Joseph de Mey (1873-1902) verbleef hij bij Louis Istas, aan de Kerkstraat 11 te Ter-vuren. Louis Istas die we ook terugvinden als stichtend lid op het charter van “Antwerp Branch”.

Van 1899 tot 1905 ging Armand Maclot ook regelmatig naar Genk om er te fotograferen en te schilderen.

Genk was, tot aan het begin van de steenkoolindustrie (1920-1930) een dunbevolkt Kempens dorp met uitgestrekte heidevlakten, moerassen, vijvers en arme gehuchten met nederige hoevetjes. Vandaag de dag weet bijna niemand het nog, maar juist die eenzame landschappen en het arme boerenleven hadden tussen 1850 en 1930 een grote aantrekkingskracht op landschapsschilders. Tal van kunstenaars uit vooral Brussel en Antwerpen kwamen gedurende tachtig jaar, in de zomermaanden, naar Genk om er in open lucht hun schildersezels neer te zetten.

Leden Loge Antwerpen - foto atelier Armand Maclot (rechts)
Ex archivio Loge Antwerpen

Van 1900 tot 1909 was Armand Maclot voorzitter van de “Antwerp Branch” en vanaf 1902 was hij ook actief als uitgever van het tijdschrift “Théosophie”.

Armand Maclot leerde vermoedelijk zijn vrouw in Brussel kennen. Op 27 juni 1911 trad hij in Koekelberg in het huwelijk met de Franstalige Janne Kutt. Ze lieten een rustiek landhuis, het “Maison Blanche”, bouwen in Genk aan de Molenvijvers, waar ze zich dan ook definitief vestigden.

Onder de Duitse bezetting van België (1914-1918) kwam Maclot weinig in beeld met zijn schilderijen. Zijn laatste expositie ging door in de zomer van 1914 in het Salon Triennal de Bruxelles en pas eind juli 1918 kon men zijn werken weer bewonderen in de Galerie Sneyers, 9, Rue de Namur te Brussel.

In 1925 richtte Maclot de Theosofische “Olcott Branch” op, waarvan hij de enige voorzitter zou zijn. In de jaren 1930 gingen de wekelijkse vergadering door in de Bloemstraat 10 te Borgerhout, bij de secretaris van de loge Ch. Mommens.

Na de Tweede Wereldoorlog bracht Maclot de “Olcott Branch” over naar Genk waar ze weinig succes kende. De Loge werd definitief gesloten bij het overlijden van Maclot op 20 september 1959.

Landschap

Sous-bois ensoleillé

Loge Witte Lotus

Programma werkingsjaar 2014-2015

Zondaglezingen

Van 11.00 uur tot 13.00 uur

Locatie: OC Katrinahof, Fromentinstraat 1 te 2050 Antwerpen-linkeroever

01/03/2015	Wim Leys	Verborgene wijsheid van het sprookje
05/04/2015	Geen lezing: Pasen	
03/05/2015	Workshop	Intuïtief creatief met pastel en potlood
07/06/2015	Christian Vandekerckhove	De Theosofische Vereniging in de wereld van nu

Alle studie-avonden en zondaglezingen zijn gratis toegankelijk voor leden en geïnteresseerden
Iedereen is van harte welkom !

Voor de zondaglezingen wordt een vrije bijdrage in de kosten gevraagd (is echter geen verplichting!)
Alle informatie over het programma is te bekomen via **GSM: +32 486 631 997 en +32 476 879 968**
Of *per mail: info@logewittelotus.be*

Studieavonden

van 20.00 uur tot 21.30 uur

Locatie: Milisstraat 22 te 2018 Antwerpen

- 1ste donderdag van de maand: Thema-avond: Mystiek
- 2de donderdag van de maand: Ethica: Vivekacadamani van Sjangara
- 3de donderdag van de maand: Thema-avond: Mystiek
- 4de donderdag van de maand: Toegepaste Theosofie
- 5de donderdag van de maand: Vrij onderwerp

Vervolg van pagina 6

Een stukje geschiedenis: Armand Maclot

Lieve Opgenhaffen

Maclot was lid van de Antwerpse vereniging “*Als Ik Kan*”, een vereniging van beeldende kunstenaars in Antwerpen (vereniging opgericht in 1883 en ontbonden in 1952). Hij is voorzitter geweest van de kunstkring de “*Heecrabbers*” (kunstkring opgericht in 1926 te Hasselt en ontbonden in 1955) en ook lid van de artistieke kring “*Pro Arte*” (kring opgericht in 1945 te Hasselt).

Maclot ijverde ook voor het behoud van de Kempische natuur. Zo was hij lid van

het “*Provinciaal Comité voor de landschappen*”.

Maclot bleef zijn leven lang de traditionele landschapskunst trouw. Typische onderwerpen waren: heide, vennen, vijvers, duinen, berken, bosranden, boerderijen enz. Hij hechtte zeer veel belang aan de lucht en de wolken. In sommige werken was de rest slechts bijzaak. Naast schilder van landschappen, was hij ook een goed portretschilder en tekenaar. Hij maakte veel aquarellen en enkele etsen.

Het artikel, verschenen in Heidebloemke, kunnen we hier niet opnemen. Het zou immers meerdere nieuwsbrieven in beslag nemen. Wie belangstelling heeft om het volledige artikel te lezen en de mooie afbeeldingen te bewonderen, kan contact met ons opnemen via mail:

info@logewittelotus.be.

Loge Witte Lotus

Zondaglezingen gaan door in het OC Katrinahof - Fromentijnstraat 1 - 2050 Antwerpen

Alle andere activiteiten vinden plaats in de Milisstraat 22, 2018 Antwerpen

Kalender maart 2015

MA	DI	WO	DO 20:00-21.30	VR	ZA	ZO 11:00-13:00
						1 SPROOKJESWIJ- HEID
2	3	4	5 MYSTIEK	6	7	8
9	10	11	12 VIVE- KACUDAMANI	13	14	15
16	17	18	19 MYSTIEK	20	21	22
23	24	25	26 TOEGEPASTE THEOSOFIE	27	28	

Loge Witte Lotus - maart 2015

01/03/2015: De verborgen wijsheid van het sprookje?

Zie pagina 2

05/03/2015: Mystiek

12/03/2015: Ethiek: Vivekacudamani

19/03/2015: Mystiek

26/03/2015: Toegepaste Theosofie: Meditatie

Voor meer informatie omtrent de programma's kunt u terecht op GSM +32 476 879 968 en +32 486 631 997

Vrijheid van denken

De Theosophical Society heeft zich wijd en zijd over de wereld verspreid en leden van alle religies zijn en worden er lid van zonder dat ze de specifieke dogma's, leringen en geloofsovertuigingen van hun eigen geloof opgeven. Daarom is het wenselijk het feit te benadrukken dat er geen enkele lering, geen enkele mening is, door wie ook onderwezen of gekoesterd, die in enig opzicht voor enig lid van de Vereniging bindend is, dat er geen lering, mening is die niet vrijelijk door enig lid mag worden aangenomen of verworpen. Instemming met haar drie doeleinden is de enige voorwaarde voor lidmaatschap. Geen leraar of schrijver, van H.P. Blavatsky tot nu toe, heeft enige autoriteit om zijn

leringen of opvattingen op te leggen aan leden. Elk lid heeft evenveel recht om zich te verbinden aan elke school van denken welke hij/zij wenst te kiezen, maar hij/zij heeft geen recht om die keuze aan een ander op te dringen.

Noch een kandidaat voor enig werk, noch enige stemgerechtigde kan onverkiesbaar gemaakt worden of het stemrecht verliezen wegens enige opvatting die hij/zij heeft of wegens het lid zijn van een school van denken waartoe hij/zij zou behoren. Meningingen of opvattingen geven geen recht op voorrechten en kunnen evenmin aanleiding zijn om strafmaatregelen te nemen.

De leden van de 'General Council' vragen elk lid van de Theosophical Society ernstig om deze fundamentele principes van de Theosophical Society te verdedigen, te handhaven en er naar te handelen, en ook onbevreesd zijn eigen recht te doen gelden op vrijheid van denken en van meningsuiting, binnen de grenzen van hoffelijkheid en rekening houdend met anderen.

De Belgische Theosofische Vereniging

De Theosofische Vereniging werd opgericht te New York op 17 November 1875. Haar internationaal hoofdkwartier is gevestigd te Adyar (Chennai), India. Zij is een ontmoetingsplaats van zoekers naar waarheid en heeft afdelingen in vele landen over de hele wereld.

In Europa is een Internationaal Theosofisch Centrum gevestigd te Naarden (Nederland). In België zijn er loges te Antwerpen, Brussel, Charleroi, Gent en Leuven. Zij organiseren met grote regelmaat voordrachten en studiebijeenkomsten en sommige, waaron-

der die in Brussel en Antwerpen, beschikken tevens over een uitgebreide bibliotheek. De voornaamste taak van de vereniging bestaat erin gelijkgestemde mensen bij elkaar te brengen en hen te stimuleren in hun zoekproces naar waarheid.

Loge Antwerpen werd opgericht in 1899.

Loge Witte Lotus was tot voor kort de jongste loot uit de Belgische Theosofische familie. Opgericht in 2006, beoogt deze Loge eveneens een aantrekkingspool te zijn voor zoekers naar en onderzoekers van waarheid.

Alle links, nationaal en internationaal, zijn te vinden op onze website:

www.logewittelotus.be

